

Dénia – Calp en caiac de mar.

48.9 km aprox. En *cursiva* i color blau les descripcions de caiacdemar.com

Dormirem al Camping los Pinos. Per entrar al mar, el dissabte podem portejar entre 100 i 300 m els caiacs o segons com els podem deixar a dalt dels cotxes i aparcar-los més a prop de la mar. Entrarem a la mar per una platjola de còdols.

km 1.1 ja tenim la primera cova, sota el Restaurant Mena, petita, d'entrada baixa i pot ser no val molt la pena.

km 2.5 Cova Tallada on **podem desembarcar**, tenim permís d'entrada a les 9:00

Si naveguem en sentit sud aquest és l'últim punt de desembarcament fins ja quasi arribar a Xàbia. El desembarcament és fàcil perquè un petit espigó natural protegeix la cova de les onades.

La cova es troba dins de la Reserva Marina de Cap de Sant Antoni i la protecció de l'espigó natural fa que els peixos els hi agradi molt aquest lloc i es poden veure en abundància, fins hi tot algun anfós.

La cova te uns 400 m de profunditat, per tant cal dur frontal si la volem recórrer, encara que la part més magnífica i fotogràfica és la primera sala que s'obre al mar a través de

vàries finestres. En realitat més que finestres són pilars que els constructors de la cova deixaven per evitar l'enfonsament de la cova.

Encara que la cova pot tenir un primer origen natural, la major part de la cova ha estat excavada. L'excavació es va iniciar al segle XVI per obtenir pedra tosca o marès que es fa servir a moltes construccions locals, entre elles el Castell de Dénia. La pedra tosca és en realitat sorra d'una duna marina fossilitzada per la pressió.

Quan es va iniciar l'explotació de la cova tota la cova es va excavar just per sobre del nivell del mar però el mar ara ha pujat i inunda la primera sala de la cova.

Per visitar la cova tallada durant l'estiu cal demanar un permís (encara que el control d'accés es situa a terra i probablement no el demanaran si anem amb caiac). Pels grups de caiacs guiats si que hi ha limitacions. Hi ha sempre molta gent a la cova durant els mesos d'estiu. Per sol·licitar el permís feu servir aquest [enllaç](#)

Per sobre nostre trobem la Torre del Gerro una torre de guaita, ens aniran acompanyant durant tot el camí.

Torre del guaita del segle XVI.

Les torres de guaita, també s'anomenen torres de sentinella o talaies. A la línia costanera mediterrània van

proliferar a tot el llarg de la costa i varen ser aixecades com a defensa a les incursions i atacs de corsaris, barbarescs i pirates al segle XVI. Per prevenir aquests atacs es construïen aquestes torres amb funció de talaia de vigilància i alhora defensives.

Formaven part d'una xarxa de torres que tenien la funció de guaita però també d'avís d'atacs, es comunicaven entre elles a través de senyals lluminosos o sonors. Sempre d'una torre es veuen dues torres en els dos sentits de la costa. Moltes d'elles van seguir en ús fins el segle XIX.

Continuarem per donar la volta al Cap de Sant Antoni (**km 6.9**) i la seva Reserva Marina. Ens trobarem alts penya-segats i vàries coves que podem intentar identificar amb aquesta descripció:

Tras la cova Tallada nos esperan las impresionantes paredes del cabo y sus cuevas: cova Arrugada, donde podremos ver formaciones espeleológicas, columnas estalactitas y coladas; las dos partes de la cova Negra, una primera grande y una segunda más pequeña y profunda a la que se puede entrar nadando; la cova del Badall o cova del Xiulador, estrecha y larga (no se puede girar el kayak dentro); la cova de l'Arc, con un arco de piedra natural a su entrada y con aguas turquesas (posible parada para desembarco, sobre rocas); y la cova Noray, que la podremos ver a la entrada (roca con forma de noray).

Dirección Xàbia, y ya llegando casi al cabo, nos encontraremos con dos grandes calas, en la primera (cala de Llevant) encontraremos, entrando a la derecha, un espacio de protección para vientos del norte y una gran zona de aguas tranquilas. En la segunda, cala Garbí, deberemos visitar la cova de la Cala. Sobre nosotros el Faro del Cap de Sant Antoni.

km 8.9 arribem a Xàbia.

km 15.1 arribem a Cala Sardinera, inici de la península de Cap Prim, aquest punt o bé, pot ser millor, a l'altre banda del cap, a la Platja de Portitxol (km 16.7) pot ser un **bon lloc per dinar**.

Davant nostre tenim l'Illa del Portitxol, el punt peninsular més proper a Eivissa i per tant a les Balears, unes 50 milles nàutiques.

Illa privada, al mateix que l'illa del Descubridor. S'hi ha trobat un jaciment romà. A la part SSE hi ha una petita piscina natural on amb certa dificultat es pot desembarcar i podem pujar fins el gran forat que es troba a migjorn de la piscina i ens pot servir de marc per fotografiar la platja de la Barraca i el Cap Negre.

km 18.7 passem pel Pont Natural de la Nansa. Passem el Cap Negre i el de Punta Plana i ja tenim davant el gran penya-segat del Cap de Sant Antoni. En aquest tram hi ha vàries coves la més impressionant de totes la Cova dels Òrgans (km 21.1), un bon lloc per **desembarcar i nadar**.

Es diu així per columnes d'estalactites que recorden els tubs d'un òrgan d'una església.

És un bon lloc per desembarcar, protegit per esculls que fan possible el desembarcament en la majoria de condicions del mar.

A l'interior de la cova és un bon lloc per nadar i bussejar, bona part del fons de la cova és de sorra. Es pot entrar en alguns dels forats amb entrada mig sifonada, il·luminats de color blau al entrar tota la llum a través de l'aigua.

km 21.3 Cap de la Nau

km 22.5 Cala d'Ambolo

km 22.9 Illa del Descubridor

El seu nom prové segons la llegenda d'un mariner anomenat Bartomeu que va acompanyar Cristòbal Colón al descobriment d'Amèrica. Com l'Illa del Portixols són illes de titularitat privada.

km 23.1 Cova del Llop Marí

Gran cova marina profunda i alta amb una gran sala a l'interior.

Es diu així com moltes altres coves del litoral mediterrani. El llop marí o vell marí és la foca del Mediterrani. Bastant comú al Mediterrani, Mar Negre i part de l'Atlàntic fins al segle XIX, actualment està en perill d'extinció i sols queden uns 700 exemplars. Tan sols queden petites colònies a l'Est del Mediterrani, Nord

d'Àfrica i a les Illes Madeira.

La seva principal causa d'extinció va ser l'aniquilació per part dels pescadors ja que trencaven les xarxes i feien molt bé les arts. Els seu hàbitat natural per la cria són les platges verges però degut a l'ocupació i persecució humana es van moure a criar a coves marines inaccessibles. Pot ser en aquesta cova van criar fa anys exemplars de vell marí.

km 23.6 Es Caló, lloc “màgic” segons diuen, hi ha gent que li diu “La Petita Tailàndia”

km 25.3 La Granadella. Cala amb molt poques edificacions. És una possibilitat per passar la nit si arribem molt cansat o es fa tard o les condicions no són bones. A partir d'aquí ens queda un tram llarg d'alts penya-segats amb alguna cova fins arribar ...

km 29.5 Cala dels Testos. Lloc adient per **passar la nit**, encara que si anem sobrats de temps i forces podem anar a visitar la Cova dels Arcs i fins i tot anar a dormir a Cala Llebeig (km 31.8)

km 30.1 Cova dels Arcs i la Falla de Moraig, cal **desembarcar** però aconsellen fer-ho per veure aquest dos punts. Seguim un tram amb penya-segats fins ...

km 31.7 Cala Llebeig, una altre opció per passar la nit. A partir d'aquí un nou tram de penya-segats força alts amb algunes coves fins ...

km 34.5 Cap d'Or. Un cop passat el cap ja veurem la zona del Moraira i barques amarrades en boies fins arribar al ...

km 35.7 Port de Moraira

Després segueix una zona de penya-segats menys alts fins el Cap Blanc km 38.4.

A partir d'aquí la costa canvia, els penya-segats són substituïts per petites cales intercalades per penya-segats baixos. El Penyal d'Ifac ens marca el camí i es fa cada vegada més alt. Hi ha molts llocs per triar i poder **desembarcar** i descansar si volem: Cala Baladrar (km 39.6), Cala Advocat (km 40.0), Cala Llobera (km 40.6), Cala dels Pinets (km 41.1), Cala Fustera (km 41.3), Port de les Basetes (km 42.0), Cala del Mallorquí (km 42.7), Platja de Calalga (km 43.2) fins arribar a la llarga Platja de la Fossa (**km 43.9 a 44.7**) que forma el istme de terra del Penyal d'Ifac.

Muntanya enorme de 332 m d'alçada que surt al mig del mar i és quasi una illa ja que sols s'uneix amb el continent per un estret i baix istme. Ens servirà de punt de referència per la navegació

Són uns 3 km de navegació sense possibilitat de desembarcar fins arribar a la Platja del Racó (**km 47.8**).

Donem la volta al Port de Calp i ja hi som. Busquem un bon lloc per **desembarcar**, un que sembla bo, per evitar escales, és el Cala Morelló, **km 48.9**